

עמ"ת 2512/09/15 - ב' נ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 2512-09-15 נ' (עצור בפיקוח) נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד סגן הנשיא, השופט תאופיק כתילי
העורר	ב' נ' (עצור בפיקוח)
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בטבריה (כב' השופטת דלית שרון גרין) מיום 19.8.15, בה הורה על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני ועל שהייתו במתחם מפעל השיש "שיש אקספרס", בפיקוחו של מר יוסף דסוקי, בעל המפעל, ושל מר עומר מנהאל. החלטה זו ניתנה בהמשך להחלטתו של כב' השופט ניר מישורי לב-טוב, מיום 25.06.15, בה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים לעורר, ושהותם עבירות אלימות שביצע כלפי שתיים מאחיותיו, שהאחת מהם סובלת מפיגור שכלי קל-בינוני.

חרף בקשת העורר נקבע בהחלטת בית המשפט קמא באופן מפורש, כי הוא אינו ראוי לצאת מן המתחם של מפעל השיש לצורך עבודות הרכבה, זאת בהתאם להיותו עצור בפיקוח אלקטרוני.

העורר טוען כנגד החלטה זו, כשלהדבריו היא יוצרת עבור המפקח, מר דסוקי, מצב בלתי אפשרי לפיו הוא אינו יכול לצאת מעסקו לצורך הרכבות שיש, מאחר ובשעות היום עליו לפקח על העורר. עוד הפנה העורר לקביעותיו של שירות המבחן ביחס למידת המסוכנות הנשקפת ממנו ולהתרשמות ממר דסוקי; וכן טען כי עוצמת הראיות במקרה דנן מצדיקה אף היא לבחון את טיב החלופה.

לבסוף הציע בא כוח העורר שמרשו יישלח שוב אל שירות המבחן לצורך קבלת תסקיר משלים שבו תהיה התייחסות לאפשרות יציאתו עם מר דסוקי לצורך עבודות הרכבה.

המשיבה סבורה כי יש לדחות את הערר, תוך שהפנתה לקביעותיו החד משמעיות של בית משפט קמא (בהחלטת כב' השופט ניר מישורי לב-טוב) בעניין דיות הראיות ועוצמת העילה.

באשר לשינוי התנאים המבוקש, טוענת המשיבה כי לא ניתן לאפשר זאת שעה שמדובר בעצור בפיקוח אלקטרוני. עוד טענה, כי מר דסוקי היה מודע לתנאי המעצר בעת שנחקר בבית המשפט, ושם השיב כי התקנות שיש מתבצעות רק

לעיתים, כך שלמעשה אין בסיס לטענה שעסקו יקרוס.

כן נטען, כי קיימים שני מפקחים נוספים שיכולים להתחלק בעול הפיקוח עם מר דסוקי.

לאחר עיון רואה לדחות את הערר.

ההחלטה על מעצר בפיקוח אלקטרוני התקבלה לאחר שהוגשו תסקירי מעצר אודות העורר, בהם נקבע כי מידת המסוכנות הנובעת ממנו היא בינונית, זאת, בין היתר בשים לב לחומרת המעשים שיוחסו לו, עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות בגין תקיפת בת זוג ויתר מאפייניו של העורר עליהם עמד שירות המבחן.

בנסיבות אלה, סבורני כי ההחלטה על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני הייתה מוצדקת.

זאת ועוד, עיון בהחלטות בית המשפט קמא מעלה כי אין ממש בטענות הנוגעות לעוצמת הראיות, והעובדה שהמתלוננות, בשיחתן עם קצין המבחן, ביקשו להמעיט מחומרת מעשיו והתקשו לדבר על שקרה להן, אינה מלמדת על פיחות בעוצמת הראיות, אלא על חשש משיבוש הליכים והשפעה על עדים, בשים לב לדינמיקה המשפחתית.

לסיכום, בהינתן מכלול נתוניו של העורר, מן הראוי כי לא תתאפשר תנועתו ללא פיקוח אלקטרוני בשלב זה, ומכאן שאין לאפשר את המבוקש על ידו, קרי - היתר להצטרף למר דסוקי בנסיעותיו לצורך עבודות הרכבה.

סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשע"ה, 07 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.